

Ak pata / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar

написано kitapcy | 26 январа, 2025

Ak pata / satiriki hekaýa AK PATA

Oglum Oramada ýaňy zawodyň konweýerinden çykan, lap edip aýtsaň, heniz sowap ýetişmedik, dogrusyny aýtsak, spidometri heniz nol-nolda duran, gyly gyrylmadyk, reňkiniň ysy müşk kokup duran, aý, diýseň täp-täze, ilň ýetip bilmeýän ulagy, zamanamyzyň düldüli, «GAZ-24» kysymly, göze ýakymly oraýany reňkli, gözüňe söweýin, gitgir, içinde çay süzüp oturmaly rahat «Wolga» duýen awtomobil alyp berdim. Bu sowgat meniň ogluma bolan atalyk borjумыň ikinji punktuna degişlidi. Birinji punktuny bolsa men bireýýäm amala aşyrypdy, abraýly okuw jaýyndan gyzyl diplom alyp beripdim.

– Kaka, indi üçünji punkty berjaý etmelisiň?! – diýip, Oramat degişmä salyp ýaňzytdy.

– Şu çetremeden galan köne töňňäň jany sag bolsa üçünji punkty günübirin nagt ederin, oglum – diýip, gyz gözlegine çykdy. Onuňam sähetli günü bar ekeni. Oramady ýazgytlysyna duşurdym.

– Kaka, indi ýene birje punktjuk galdy. Onam artykmajy bilen berjaý edip, üstünlik bilen durmuşa geçiräýseň. Näme, jan bar ýerinde-de ölüm diýen näletsiniň zat bar. Özüňem senäň segsene ýetip barýar – diýip, Oramat ýylgyrdy.

– Päheý-de welinim, kakaň başy dik bolsa, asla jaý-paýyň gamyny iýme, oglum – diýip, gijämi gündiz edip, başladym gurluşyga. Hä diýmän sekiz otagly şarňyldap duran ymarat gurdum. Oglumy, gelnimi, agtyklarymy göçürip eltdim. Ähli emläkden ýetdik hakyny berdim. Şonda oglum:

– Kaka, indi bir ak pata-da ber – diýdi.

Men gülüp:

– Aý, oglum Oramat, men saňa ak patany soň bir sähetli gün bererin – diýdim.

Indi şondan bäri oglumyň öý-öwzary, rysgy bizden aýry. Özem üç-dört ýüz metr beýle ýanymyzda ýaşaýar.

Arada bir hezillik waka boldy. Oramat öýe çay içmäge geläýdi. Soňra gitjek wagty daşary çykyp, maşynyna seretdi-de içerik girip, ejesine kaýınmäge durdy.

– Baý, eje, sen-ä tüýs nadan-ow.

– Näme bolsy, balam?!

– Heý, maşynyň kapotynyň üstüne-de haly sererlermi? Tozan siňse, «Wolgadan» aýyrmak kyn ahyry. Şony bileňokmy.

– Weý, balam, käýinme, men ol hakyny hut şu günjök kesdim ahyry. Täp-täzejedir ol.

– Täp-täzeje bolanda näme, maşyna gyl-gypyr ýelmeşse gowumy. Aýyr derrew – diýip, Oramat gaharlandy.

– Köşegim, gaharlanma, ol haly menden saňa ýadygärlik ahyry. «Wolgaňy» gutlamak üçin dokadym. Aldajyk, düşeniň – diýip, Oramadyň ejesi jan ýandyryp aýtdy.

– Şeýle diýsene. Näme «Daşa dalaw ýokmaz» diýipdirler. Demre näme bolar öýdýän. Zyýany ýok. Halyny багаžnige basaýaryn – diýip, Oramat ugrajak boldy.

– Dur, oglum, menem ejeňden kem galmaýyn. Hol maňramazy güýläge-de bas багаžnige. Çagalaryňa huruş bolar – diýip, menem joşdum. Şodur-şodur, biz Oramady görmedik. Kireýiň ugrunda tozup, ýollarda ymyzganyp, şol wokzaldan aeroporta, aeroportdan bilek satylýan kassa, bazardan bazara eňip ýör diýip, ilden eşidýän. Öýe-de gelenok diýip, gelnimizem zeýrenýärmiş.

Indi büçe bolanyňa görä, hol gün bolup geçen ýene bir hezillik tomaşany gürrüň bereýin.

Ýekşenbe günüdi. Bazaryň mähellesi ýagşy sowşupdy. Telmanyň bazar jaýyndan öýe gaýtjak bolup, awtobus duralgasyna bardym. Bir görsem, Oramat gelýär, maşynly. Ýüzüni kese-kese sowýar. Haýal etmän, derrew gara äýneginem dakyndy. Olam kürräň toýnagy ýalyjak mürşük, gara jürjeneje ýüzüniň ähli ýerini diýen ýaly tutdy duruberdi. Sekiz saýaly ala papagynam gulagyndan geçiräge-de çümre geýdi. Tanabilseň tana-da göreýin. Edil hameleonyň bar-da. Otüki, dogry-da walla, oglumyň kemçiligini il aýdandan özüm aýdaýyn-da. Hawa, onsoň, men Oramady barybir tanaýan-a. Sebäbi ýaşlykdan bakan malym.

Gören dälkdir öýdüp, maşynynyň öňräGINE-de geçdim. Tas basdyrypdy, zaluwat. Elhenç sesimi edip gygyrdym. Nalaç saklamaly boldy.

– Oramat, oglum, nirä? – diýip, aljyraňňy ýagdaýda soradym. Ýogsam, onuň obamyza barýandygyny içindäki ýolagçylardanam bilýän weli, öz maşynyň bolmansoň göni münübermek birhili-dä. – Kaka, Hatap galasyna barýan – diýip, Oramat teýeneli jogap berdi. Ähli ganyňm ýüzüme ýygandy.

– Oglum, Hatap galasy diýýäniň nirede? – diýip, syr bildirmejek boldum.

– Hatap galasy lamekanyň guk ýanyndadyr – diýip, ol maşynyny sürüp gidiberjek boldy. gürrüňiň äheňinden eýýäm bir zat düşnükli di. Oramadyň maşynyma mündürjek däl diýdigidi. Men yza çekildim. «Goja, oýunçy utulanyny bilse ýagşy, geçenden geç» diýip pikir etdim. Ol birden ugrap gidibermedi-de maňa ýüzlendi.

– Ýaşuly, siz nirä? – diýdi.

– Aý, ötüki, jähenneme baryp gaýdyberjekdim – diýip, Oramadyň zaňyna görä, zaň kakdym.

– Ýoly asfaltlananmydyr?! – diýip, oglum it ýylgyryşyny edip, gyzyň dişlerini görkezmek üçin ýörite ýyrşardy.

– Jähenne miň ýolunda asfalt näme işlesin, zat nämişlesin. Çarkannakdyr, бүдүр-сүдүрdir. Agyn çukanak-çukanakdyr, oglum. Her bir-her bir harasaňlar bardyr. Dişleri ýokaryk edilip goýlan, düňderilgi boronalar hem goýlandyr – diýip, aýdyp içimi sowatdym.

– Goja, «Wolganyň» zaýаланан zatlaryny töleseň, sizi ol ýere alyp gideýin – diýip, Oramat maşynyň gapysy açdy.

– Köşekli düýeden geçsek özi şap bolar durar, sür jähenneme – diýip, degişmä salan kişi bolup hasratymy gizläp mündüm «Wolga». Ýolda Oramat ümsümligi bozdy.

– Kaka, niýetiňi aýdyp otur, jähennemden yzyňa gaýtjagammy? – diýip, ol äýnegini aýryp, maňa tarap seretdi.

– Wah, howa-la. Beg ýaly günüm bar. Pensiýam köpeldi. Gyzlar, giýewler ogul ornunda dik durlar, döwletem aladamy edýär. Jähennemden sekiz put şaly tohum alyp gaýtjak, onam Gubadagyň depesinde ekjek – diýdim.

– Onda «Wolganyň» kireýini köprük bermeli bolarsyň. Köşekli düýe az bolar.

– Az bolsa göleli sygyr nädýä.

Gepiň küle ýeri, öýümiň öňüne gelenimde men ogluma:

- Oramat, jany, elleriňi bir göter, tüýs ataň bolup, saňa ak pata bereýin – diýdim. Olam göwünli-göwünsiz:
- Aýdyber, kaka – diýdi. Pata diýlen köne düşünjä ynanmasamam elerimi galdyryp, bir zatlar-a sanaşdyrdym özi-hä.
- Mydama düşegiň asfalt, ýassygyň wokzal, ýorganyň aeroport, höregiň gury-gurak, sanajagyň pul, ýoldaşyň ýolda ýolugan, gaçganyň GAI bolsun! – diýip, ellerimi ýüzüme ýetirdim. Oramadam ýüküni aldyran tomzak ýaly bolup ellerini galdyryp, aňk-taňk bolup doňup galdy. Maşynan düşüp öýe gidiberdim. Emma namartaý, zaluwat meni sypdyrmady.
- Kaka, kaka, bäri dur – diýip, Oramat «Wolgadan» atylyp çykdy.
- Hä, oglum, pata gyltyzrak boldumy?! – diýip, oňa tarap öwrüldim.
- Kaka, sen ullakan adama meňzeş däl-le. Ýaňky pataňdan meniň garnym doýmaz. Ine, şundaky ak ýelekli gök patalardan, gyzył patalardan eçilsene – diýip, Oramat başam barmagy bilen süýem barmagyny bir-birine taýly gezek süýkedi.
- Janyň sag bolsun, inerim! – diýip, haly horjunyň gözündäki paçkadan bir gyzył onlugy şatyrdadyp sogurdym-da hannasa uzatdym.
- Ine, kaka, bu gyzył pataň maňa besdir! – diýdi-de, pully elini ýokary galdyryp, birki sapar bulaýlady we maşyna tarap horja ýeňsäni titredip ugrady. Menem yzyndan ylgadym:
- Ynsap ýagşy, hany gaýtargysy?! – diýip, Oramadyň eline ýapyşdym.
- Gaýtargysynyň deregine bazaryň çetinde awtobusa garaşyp duran ejemi getirjek – diýdi-de, Oramat «Wolgany» sürüp gidiberdi.
- Päheý-de welinim, at münen atasyny tanamaz, maşyn münen enesini diýenleri dogry eken-ow! – diýip hüňürdäp galdym. Satiriki hekaýalar